

lig Betydning. Og selv om man vil indskrænke Adgangen til Bodeling, bliver dog min første Indvending tilbage: Grundsynspunktet, det Naturlige. Der er for min Retsfølelse noget unaturligt i, at Manden skal kunne forbyde sin Kone at sælge den Gaard, hun selv ejede før Vielsen, eller at afhænde de Obligationer, hun har, for derefter at anbringe sine Penge paa anden Maade. Denne Indskrænkning i hendes Raadighed følger *ikke* af Samlivet og bør derfor ikke være en Tvangssag. Fru A. S. paaberaaber sig særlig Hensynet til Børnene. »Det bør ikke kunne være muligt for den ene af Ægtefællerne at unddrage det fælles Hjem og Børnene Nyttens af sit Særeje.« Jeg ser imidlertid ikke, hvorledes Børnene skulde kunne lide derunder. Forældrenes *Retspligter* overfor dem bliver naturligvis de samme, hvilken Ordning af Formueforholdet mellem dem man saa end vælger, og det fredelige, af modstridende Interesser uforstyrrede Hjem, som er Børnenes moralske Ret overfor Forældrene, lader sig dog umulig fremtvinge ved Lovens Magt. Naar vi af Hensyn til Ægtefællernes personlige Frihed og Beskyttelse mod hinanden maa hævde, at hver af dem endog helt kan forlade det fælles Hjem, ser jeg ikke, det kan eller bør forbydes den Ægtefælle, som kun deri kan finde Beskyttelse mod den andens ufornuftige Medbestyrelse af Formuen, at drage *sin* Formue ud af Fællesskabet. Ellers tvinger man kun den lidende Ægtefælle til ligesom nu at søge *Ægteskabsskilsmisse*, hvor man maaske kunde nøjes med *Formuedeling*, og den Nødvendighed bør man, netop for Børnenes Skyld, fremfor Alt undgaa. Da denne Indvending mod Erhvervsfællesskabet altsaa lige saa fuldt rammer Adgangen til Bodeling, vilde det være af megen Interesse, hvis Fru A. S. vilde udtale sig om, hvorvidt hun ogsaa finder, at Bodeling strider mod Hjemmets og Børnenes Ret.

Endelig skal jeg til Støtte for min Anskuelse om det naturlige og rigtige i at blive staaende ved »Erhvervsfællesskab» mellem Ægtefællerne, henvise til, at dette i Følge Folketingsmand Beyers Bog om Ægtefællers formueretlige Ligestillelse er gennemført ved Lov i Vesttyskland og Spanien, samt er det sædvanlige i Italien og Frankrig. Dertil kommer, at det er optaget i det saakaldte »Qvam-Øverlandske« Forslag, som har stor Udsigt til at blive til Lov i Norge, og endelig, at det ret beset var det, som laa til Grund for vore gamle